

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 109/12
07.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући о захтеву Н.Н. из С., поднетом преко пуномоћника К.З., адвоката из С., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда I-2 У 13690/11 од 02.02.2012. године, са противном странком Скупштином општине Сјеница, у предмету разрешења председника Скупштине општине Сјеница, у нејавној седници већа одржаној дана 07.12.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ УВАЖАВА, УКИДА пресуда Управног суда I-2 У 13690/11 од 02.02.2012. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом одбијена је тужба тужиоца Н.Н. из С. поднета против решења Скупштине општине Сјеница 06-25/2011-2 од 06.12.2011. године, којим се Н.Н., дипломирани правник из С., разрешава дужности председника Општине Сјеница.

У захтеву и допуни захтева од 08.03.2012. године подносилац оспорава законитост побијане пресуде због повреде закона и правила поступка. Истиче да је Управни суд био дужан да одржи усмену јавну расправу, с обзиром да у управном поступку у коме је донето оспорено решење СО Сјеница од 06.12.2011. године није утврђивано чињенично стање, није вођена расправа поводом захтева групе одборника за разрешење подносиоца, нису извођени докази нити је вршена оцена истих и подносиоцу није омогућено учешће у поступку. Указује да је у побијаној пресуди у вези неодржавања расправе наведено да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и сматра да је на тај начин повређен члан 33. став 3. Закона о управним споровима, јер нису наведени посебни разлози због којих суд није одржао усмену расправу, а повређено је и право на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије, односно право на одбрану правних интереса, изношење доказа и образложену одлуку. Такође, сматра да усмена јавна расправа није одржана да би се прикриле повреде одредаба чланова 49. став 1. и став 2. и 43. став 1. Закона о локалној самоуправи, које су обавезујуће по питању начина гласања за разрешење председника општине, јер изричито прописују тајно гласање, а не јавно, како је учињено на дан 06.12.2011. године, када је СО Сјеница разрешила подносиоца захтева. Наглашава да је уз тужбу приложио као доказ да је разрешен јавним гласањем записник са седнице СО Сјеница од 06.12.2011. године, а у тужби је јасно истакао да је захтев одборника за разрешење тужиоца бајат, јер му је истекао рок од 15 дана од дана подношења до дана одлучивања, што је противно члану 49. Закона о локалној самоуправи, а што Управни суд није оценио. Истичући још да су оспореним решењем повређене одредбе члана 199. став 2, члана 39, чл. 5, 6, 8, 9. и 10. Закона о општем управном поступку, предлаже да суд уважи захтев и преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка СО Сјеница, је доставила списе предмета, али не и одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев дозвољен и основан. Из списка предмета произлази да је оспорено решење СО Сјеница број 06-25/2011-2 од 06.12.2011. године донето у поновном поступку у извршењу пресуде Управног суда I-3 У 11639/11 од 17.11.2011. године, којим је поништено решење истог органа од 15.12.2008. године због повреде правила поступка прописаних одредбама чланова 198. став 2. и 199. став 2. Закона о општем управном поступку и чл. 69. ст. 2. Закона о управним споровима. У поновном поступку дана 06.12.2011. године сазвана је седница Скупштине општине Сјеница на којој је присуствовало 33, од укупно 39 одборника СО Сјеница, а за разрешење Н.Н. је гласало 25 одборника. У образложењу оспореног решења је истакнуто да је предлог за разрешење, које је упутило 23 одборника, оправдан с обзиром да је утврђено да Н.Н. не обавља дужност председника Општине Сјеница у складу са законом и општинским правним актима, чиме се доводи у питање нормалан рад општине и наноси штета општем интересу грађана Општине Сјеница, као и да је одговоран за неуспешан рад општине и неизвршавање законских обавеза. Као посебан разлог који оправдава његово разрешење је наведено да Н.Н. нема поверење већине

као посебан разлог који оправдава njegovo разрешење је наведено да Н.Н. нема поверење већине одборника, јер је вољом повереника СДА коалиције искључен из исте. Оспорено решење је донето на основу члана 49. у вези са чланом 43. Закона о локалној самоуправи и против истог је Н.Н. поднео тужбу Управном суду, који је донео побијану пресуду и тужбу одбио. Према образложењу побијане пресуде, донета је одлука као у диспозитиву исте јер је тужени орган, у складу са чланом 69. став 2. Закона о управним споровима у свему поступио по правном схватању и примедбама Управног суда датим у пресудама 11 У 16168/10 (2009) од 08.09.2011. године и I-3 У 11639/11 од 17.11.2011. године, будући да је отклонио учињене повреде правила поступка - диспозитив оспореног решења је јасан и одређен, а образложење решења садржи разлоге и правне прописе за дату одлуку.

Међутим, према налажењу Врховног касационог суда, основано се наводима захтева указује да Управни суд у побијаној пресуди није оценио ниједан навод тужбе, чиме је повредио право подносиоца овог захтева на образложену судску одлуку, као елемент права на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Сагласно наведеној одредби члана 32. став 1. Устава Републике Србије постоји обавеза судова и других државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења да, између осталог, образложе своје одлуке. Судови имају дискрециону оцену у вези с тим које ће аргументе и доказе прихватити у одређеном предмету, али истовремено имају и обавезу да образложе своју одлуку и наведу јасне и разумљиве разлоге на којима су ту одлуку засновали, а у побијаној пресуди се само наводи да у поступку нису учињене битне повреде поступка и да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право.

Подносилац захтева је у поднетој тужби, што понавља и у захтеву, детаљно указао на повреде правила поступка и повреде закона у односу на одлучне чињенице које су од значаја за доношење правилне и законите одлуке у овом управно-судском поступку, које је Управни суд морао да оцени у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима. То су, поред осталог, наводи да је подносилац захтева разрешен јавним гласањем а не тајним и да је то у супротности са чланом 43. Закона о локалној самоуправи ("Сл. гласник РС" 129/07), затим наводи којима се оспорава да је спроведена расправа по питању разрешења подносиоца захтева, као и наводи да у образложењу оспореног решења није означен датум када је поднет предлог одборника за разрешење подносиоца, што је битна околност за одлучивање о испуњености услова прописаних чланом 49. Закона о локалној самоуправи, на основу кога је то решење донето. Тиме што је пропустио да оцени наводе тужбе као и доказе приложене уз тужбу, Управни суд је подносиоцу овог захтева ускратио право на образложену судску одлуку.

Према оцени Врховног касационог суда, основани су и наводи захтева да је Управни суд у овом управном спору погрешно оценио потребу одржавања усмене јавне расправе у смислу члана 33. став 1. Закона о управним споровима у овој управној ствари а ради утврђивања чињеница релевантних за одлучивање. Ово стога што наводи тужбе и приложени докази доводе у сумњу правилност спроведеног поступка разрешења Н.Н., као председника СО Сјеница, и то управо због непостојања доказа који се у образложењу оспореног решења наводе као одлучујући за решавање, а који су тужбом оспорени.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву и предмет вратио Управном суду који је сходно члану 55. став 3. истог закона дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 07.12.2012. године, Узп 109/12

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.